

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. G.**, zastoupená Mgr. Bělou Kotkovou, advokátkou se sídlem Ibsenova 1207/3, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Divadlo RB s.r.o.**, se sídlem Brdlíkova 189/5, Praha 5, zastoupená Mgr. et Mgr. Lukášem Hoderem, LL.M., advokátem se sídlem Týn 639/1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 A 21/2019 – 65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodnutím ze dne 20. 12. 2018, č. j. O-543834/D18080117/2018/ÚPV (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“) zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu ze dne 23. 7. 2018, č. j. O-543834/D18036279/2018/ÚPV. Posledně uvedeným rozhodnutím Úřad zamítl námitky žalobkyně podané podle § 7 odst. 1 písm. e), g), i) a k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o ochranných známkách“) proti zápisu barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-543834

v provedení (dále též „napadená ochranná známka“), jejímž přihlašovatelem byla osoba zúčastněná na řízení.

[2] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí o rozkladu žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji rozsudkem ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 A 21/2019 – 65, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Pro účely řízení o kasační stížnosti žalobkyně je relevantní vypořádání její první žalobní námitky (jak ji označil městský soud). V ní žalobkyně popírala, že osoba zúčastněná na řízení nabyła práva k označení RB DIVADLO RADKA BRZOBOHATÉHO (dále též „označení závodu“) na základě smlouvy o vkladu závodu ze dne 27. 6. 2017 (dále jen „smlouva o vkladu“) uzavřené mezi žalobkyní jako vkladatelem a společností Divadlo RB s.r.o. (což je nyní osoba zúčastněná na řízení – dále též „společnost Divadlo RB“). Dle této smlouvy žalobkyně vložila do společnosti Divadlo RB nepeněžitý vklad dle § 21 zákona č. 90/2012, o obchodních korporacích (dále jen „zákon o obchodních korporacích“), jímž měl být odštěpný závod (dále též jen „závod“); předmětem činnosti závodu bylo provozování Divadla Radka Brzobohatého. Závod byl též vymezen znaleckým posudkem ze dne 26. 6. 2017, vyhotoveným společností Equity Solutions Appraisals s.r.o. (dále jen „znalecký posudek“). Následně žalobkyně převedla obchodní podíl ve společnosti Divadlo RB za cenu ve výši 5 000 000 Kč na Mgr. R. G. (dále jen „nabyvatelka“).

[4] Městský soud nejprve rekapituloval obsah smlouvy o vkladu a dohody o společném postupu ze dne 30. 5. 2017 uzavřené mezi žalobkyní, nabyvatelkou a společností Divadlo RB (dále jen „dohoda o společném postupu“). Uzavření této dohody předcházelo vkladu do společnosti Divadlo RB a převodu obchodního podílu na nabyvatelku; dohoda stanovila obecný rámec a posloupnost jednotlivých kroků, jejichž výsledkem byl právě převod závodu na společnost Divadlo RB a nabytí 100% obchodního podílu v této společnosti nabyvatelkou za sjednanou cenu. Městský soud též rekapituloval relevantní právní úpravu zákona o obchodních korporacích a občanského zákoníku, týkající se nepeněžitého vkladu do obchodní korporace, závodu a nakládání s ním.

[5] Poté městský soud konstatoval, že s převodem závodu (vkladem do společnosti Divadlo RB) došlo také k převodu jeho označení na tuto společnost. To vyplývá z dohody o společném postupu a smlouvy o vkladu. V dohodě o společném postupu je uvedeno, že cílem převodu závodu na společnost Divadlo RB bylo pokračování v provozu závodu tak, aby divák nic nepostřehl. Ve smlouvě o vkladu je uvedeno, že předmět vkladu,

pokračování

tj. závod, stanoví znalecký posudek, tento znalecký posudek zjevně bral v potaz také název (označení) závodu [viz str. 22 znaleckého posudku: „*zejména s ohledem na relativně významný název Závodu a skutečnost (...)*“].

[6] Žalobkyně se dovolávala čl. 2 bodu 2.4. smlouvy o vkladu, v němž byly popsány součásti závodu a jenž výslovně jeho označení neobsahuje. Městský soud však k tomu zdůraznil, že dané ustanovení obsahuje formulaci „*součástí odštěpného závodu jsou dále (...)*“; s ohledem na slovo „dále“ nelze přisvědčit tomu, že z něj vyplývá, že by se označení nepřevádělo. Městský soud též odkázal na čl. 5, bod 5.3. smlouvy o vkladu, který mj. stanoví, že: „*společnost se zavazuje zachovávat dobré jméno obchodního závodu (tj. zejména označení Divadlo Radka Brzobohatého či Divadlo RB) a bere na vědomí, že veškeré části obchodního závodu tak, jak jsou definovány znaleckým posudkem, včetně označení, se vztahují výlučně na prostory divadla RB, Opletalova 5/7, Praha (zvýraznění doplněno městským soudem)*“. Žalobkyně tedy o převodu označení závodu věděla a souhlasila s ním.

[7] Žalobkyně se též dovolávala čl. 5 bodu 5.3 smlouvy o vkladu, podle něhož se veškeré části obchodního závodu včetně jeho označení „*vztahují výlučně na prostory divadla RB, Opletalova 5/7, Praha 1*“. Městský soud uvedl, že vzhledem ke třídám výrobků a služeb, pro něž byla napadená ochranná známka přihlášena a jež jsou úzce spjaté s činností divadla (propagace, nakládání s prostory divadla za účely různých kulturních a jiných akcí apod.), neznamená zápis této ochranné známky porušení tohoto omezení. Některé ze zapsaných výrobků a služeb lze poskytovat i mimo vymezené prostory (např. propagace formou reklam mimo prostory divadla či pronájem divadelní aparatury do jiného divadla), přesto však s činností závodu souvisí a vztahují se k vymezeným prostorům. Městský soud též dodal, že žalobkyně na společnost Divadlo RB převedla v rámci závodu také doménu www.divadlorb.cz, která je také provozována jinde, než ve smluvně vymezených prostorách.

[8] Městský soud nepřisvědčil argumentaci žalobkyně, že se nejednalo o převod závodu jako celku, ani jeho části tvořící samostatnou organizační složku. Uvedl, že smlouva o vkladu odkazuje na § 21 odst. 1 zákona o obchodních korporacích a § 2183 občanského zákoníku, dle něž se ustanovení o prodeji závodu použijí i na jiné převody vlastnického práva k závodu a na prodej nebo jiný převod části závodu tvořící samostatnou organizační složku. Ačkoliv je závod ve smlouvě označován jako „odštěpný závod“, zjevně se o odštěpný závod dle občanského zákoníku nejedná, neboť není/nebyl zapsán do obchodního rejstříku. Je tedy zřejmé, že vůlí žalobkyně bylo převést závod jako celek, případně jeho oddělitelnou část.

[9] Městský soud uzavřel, že závod byl smlouvou vložen do společnosti Divadlo RB, byl „*fakticky oddělitelný*“, vyčlenila jej sama žalobkyně a jako samostatnou část svého podnikání jej převedla. Jelikož ve smlouvě o vkladu nebylo označení závodu výslovně vyloučeno, při použití § 2175 odst. 1 občanského zákoníku je zřejmé, že na společnost Divadlo RB bylo převedeno i označení závodu.

[10] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[11] Stěžovatelka uvádí, že napadený rozsudek je „rozporuplný, nelogický, nesrozumitelný a jako takový nepřezkoumatelný“. To dovozuje ze závěrů městského soudu, který sice konstatoval omezení označení závodu ve vztahu k *prostorům divadla RB, Opletalova 5/7, Praha 1*, ale současně dospěl k závěru, že není porušením tohoto omezení, pokud napadená ochranná známka byla zapsána pro výrobky či služby, které se k vymezeným prostorám nevztahují. Stěžovatelka též namítá, že městský soud převzal argumentaci žalovaného a osoby zúčastněné na řízení, aniž by hodnotil „*skutkový a právní vztah dané věci ve vzájemném [míněno: vzájemné] souvislosti*“.

[12] Stěžovatelka ze smluvního ujednání (uvedeného v předchozím odstavci) dovozuje, že označení závodu mohlo být užíváno pouze v uvedených prostorách; smlouva o vkladu však neopravňovala společnost Divadlo RB podat přihlášku napadené ochranné známky.

[13] Stěžovatelka má dále za to, že dle smlouvy o vkladu se nejednalo o převod závodu ani jeho části, takže na společnost Divadlo RB nepřšla ani práva k označení závodu. Odůvodňuje to tím, že smlouva o vkladu odkazuje na § 21 odst. 1 zákona o obchodních korporacích a § 2183 občanského zákoníku. Dále stěžovatelka odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu k vymezení části závodu jako samostatné organizační složky a popírá, že by byl závod „*fakticky oddělitelný*“ od jiného jmění, které užívala pro své živnostenské podnikání. Stěžovatelka uvádí, že její vůlí při uzavření smlouvy o vkladu nebylo převést označení závodu, ale pouze „*za úplatu postoupit provoz divadla v předmětných pronajatých prostorách*“ s tím, že společnost Divadlo RB se zavázala zachovávat dobré jméno označení, které v sobě nese jméno zesnulého manžela stěžovatelky.

[14] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti označuje napadený rozsudek za zákonný, a logicky a dostatečně odůvodněný. Je přesvědčen, že označení závodu bylo převedeno na osobu zúčastněnou na řízení na základě smlouvy o vkladu. Případné smluvní omezení užívání (míněno zřejmě omezení na určité prostory, jak uvedeno výše) může být podstatné jen ohledně dobré víry přihlašovatele (zde – osoby zúčastněné na řízení).

[15] Podle žalovaného není podstatné, zda se jednalo o celý závod či jeho část; důležité je jen to, zda převod závodu či jeho části zahrnoval označení závodu. Smlouva o vkladu toto nevylučuje a podle § 2175 věta první kupující koupí závodu nabývá vše, co k závodu jako celku náleží.

[16] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátkou. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích

pokračování

jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k posouzení námitky nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu. Případnou nepřezkoumatelností rozsudku je totiž povinen se podle § 109 odst. 4 s. ř. s. zabývat z úřední povinnosti, a to i bez námítky stěžovatelky. Vlastní přezkum rozsudku je pak možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že je srozumitelný a vychází z důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Tato kritéria napadený rozsudek beze zbytku splňuje. Městský soud v něm řádně a srozumitelně vyložil důvody svého rozhodnutí, vypořádal se se všemi podstatnými žalobními námitkami a jeho závěry jsou podpořeny srozumitelnou a logickou argumentací.

[20] Není pravdou (jak tvrdí stěžovatelka), že by městský soud pouze převzal argumentaci žalovaného; naopak – městský soud provedl vlastní hodnocení žalobní argumentace a v jejím světle též analyzoval relevantní podklady ve správním spisu (zejména smlouvu o vkladu a dohodu o společném postupu) – viz k tomu odstavce 41 až 46 napadeného rozsudku.

[21] Nejvyšší správní soud nepřisvědčuje ani tvrzení stěžovatelky o vnitřní rozpornosti napadeného rozsudku v pasáži, týkající se smluvního omezení „*na prostory divadla RB, Opletalova 5/7, Praha 1*“ (odstavec 41 napadeného rozsudku). Městský soud si byl relevantní pasáže smlouvy o vkladu (čl. 5, bod 5.3), upravující tuto otázku, vědom; korektně ji citoval, a též vysvětlil, že napadená ochranná známka je zapsána k výrobkům a službám, které sice lze prodávat, resp. poskytovat mimo vymezené prostory, ale rozhodné je, že „*s činností závodu souvisí a vztahují se k vymezeným prostorům*“. I tento závěr městského soudu je logický a srozumitelný.

[22] Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není dán.

[23] Jádrem sporu je posouzení otázky, zda společnost Divadlo RB nabyla práva k označení závodu na základě smlouvy o vkladu. Stěžovatelka toto popírá, zatímco žalovaný a shodně s ním i městský soud dospěli k opačnému závěru.

[24] Nejvyšší správní soud úvodem konstatuje, že argumentace stěžovatelky, proč k převodu práva k označení nedošlo, je velmi kusá a místy až nesrozumitelná. Soudu zejména není zřejmé, proč stěžovatelka poukazuje na to, že smlouva o vkladu odkazuje na § 21 odst. 1 zákona o obchodních korporacích a § 2183 občanského zákoníku – právě z těchto ustanovení lze dovodit univerzální sukcesi souboru práv vztahujících se k závodu na nabyvatele (zde na společnost Divadlo DB), což je ovšem závěr, s nímž se stěžovatelka neztotožňuje. Jediné, co je ze stěžovatelčiny kasační argumentace k právnímu posouzení patrné jednoznačně, je právě jen odmítnutí závěru, že k převodu práva k označení

závodu na základě smlouvy o vkladu došlo. Pokud jde o důvody, **proč** by tomu tak nemělo být, Nejvyšší správní soud chápe kusou kasační argumentaci následovně.

[25] Za prvé, stěžovatelka konec konců namítá, že přihlášení napadené ochranné známky pro zvolené třídy výrobků a služeb je v rozporu se smluvním ujednáním, které ukotvuje závod do „*prostor divadla RB, Opletalova 5/7, Praha 1*“. Za druhé, podle stěžovatelky předmětem převodu nebyl závod, ani jeho vymezená část; snad se tedy nejednalo vůbec o převod závodu, ale jen o převod jednotlivých kusů majetku a jednotlivých závazků. Stěžovatelka sama výslovně hovoří pouze o *postoupení provozu divadla v předmětných pronajatých prostorách*. „Provoz“ však není způsobilý být předmětem převodu, takže nezbyvá, než její argumentaci chápat tak, že předmětem smlouvy o vkladu bylo podle stěžovatelky prostě „něco jiného“ než závod.

[26] Co se týče prvního argumentu, ten již dostatečně a zcela správně zodpověděl městský soud, jak vysvětleno v odstavci [21] výše. Příslušná část ustanovení bodu 5.3 smlouvy o vkladu zní takto: „***Společnost*** [míněno společnost Divadlo RB] [...] ***bere na vědomí***, že *veškeré části obchodního závodu tak, jak jsou definovány znaleckým posudkem, včetně označení, se vztahují výlučně na prostory divadla RB, Opletalova 5/7, Praha 1*“. Zdejší soud k tomu uvádí, že zmíněná pasáž **nestanoví žádný závazek společnosti Divadlo RB**, obsahuje pouze informaci o tom, kde je závod umístěn či – jinak řečeno – kde má faktické sídlo. Jinými slovy – jde o prosté konstatování faktu, že jmění závodu je umístěno na uvedené adrese. Toto konstatování nijak nebrání převodu označení závodu na společnost Divadlo RB.

[27] Kromě toho žalovaný správně upozornil, že - i kdyby snad citovaná pasáž stanovila nějakou povinnost společnosti Divadlo RB, což kasační soud popírá – porušení této povinnosti by neznamenal, že tato společnost nebyla oprávněna přihlásit označení závodu jako ochrannou známku. Mohlo by být pouze významné při zkoumání dobré víry přihlašovatele.

[28] Nad rámec nutného Nejvyšší správní soud dodává, že úvodní pasáž zkoumaného bodu 5.3 smlouvy o vkladu dokládá, že vůlí smluvních stran bylo, aby společnost Divadlo RB nabyla (kromě jiného) i označení závodu, neboť stanoví povinnost této společnosti „*zachovávat dobré jméno obchodního závodu*“. Nemělo by smysl tuto povinnost stanovit, pokud by společnost Divadlo RB žádná práva k označení závodu nenabyla a označení by neměla užívat. Uvedené však konec konců není pro věc klíčové, neboť k přechodu práva k označení závodu **dochází přímo ze zákona**; jde o „nutný“ a imanentní důsledek vkladu závodu do společnosti (v podrobnostech k tomu viz níže).

[29] Co se týče druhého argumentu, tj. že předmětem nepeněžitého vkladu nebyl závod ani jeho část, Nejvyšší správní soud předesílá, že existence smlouvy o vkladu i dohody o společném postupu je nesporná a stěžovatelka ani nenamítá, že by snad šlo například o právní jednání zdánlivé (§ 551 občanského zákoníku). Stěžovatelka sice tvrdí, že k převodu závodu či části závodu nedošlo, *ergo* nemohlo dojít k převodu

pokračování

označení závodu, nicméně sama nenabízí vysvětlení, **co konkrétně by v takovém případě mělo být předmětem smlouvy o vkladu.**

[30] Nejvyšší správní soud k tomu ve shodě s městským soudem uvádí, že předmět nepeněžitého vkladu je ve smlouvě o vkladu (body 1.1 a 2.2) a ve znaleckém posudku, na nějž tato smlouva odkazuje, vymezen dostatečně určitě. Není vadou, pokud toto vymezení výslovně nezahrnuje označení závodu, protože **toto označení přechází bez dalšího ze zákona s ostatními právy na nabyvatele** (zde na společnost Divadlo RB). Podle § 2175 odst. 1, věty první občanského zákoníku (na nějž trefně odkázal i žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti) *koupí závodu nabývá kupující vše, co k závodu jako celku náleží*. Podle § 2183 téhož zákona se uvedené ustanovení použije i na jiné převody vlastnického práva k závodu – tedy i na nepeněžitý vklad do společnosti. Dále, podle § 502 téhož zákona *závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu* – „vše“ zde pochopitelně zahrnuje také označení, které je pro činnost závodu (zde pro činnost divadla) běžně užíváno.

[31] Nejvyšší správní soud se také shoduje s hodnocením městského soudu, že není rozhodující, pokud smlouva o vkladu (bod 1.1) nazývá převáděný závod závodem „odštěpným“. Rozhodující naopak je, že pojem závodu a jeho částí je v této smlouvě dostatečně a konkrétně vymezen (jak blíže uvedeno v předchozím odstavci).

[32] Jak plyne z výše uvedeného, ani kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán.

[33] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, zamítl ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. (výrok I. tohoto rozsudku).

[34] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by měl procesně úspěšný žalovaný, kterému však v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů nepřiznává (výrok II. tohoto rozsudku).

[35] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Nejvyšší správní soud této osobě žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod hodný zvláštního zřetele, pro nějž by jí právo na náhradu nákladů řízení mělo být přiznáno (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2022

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu